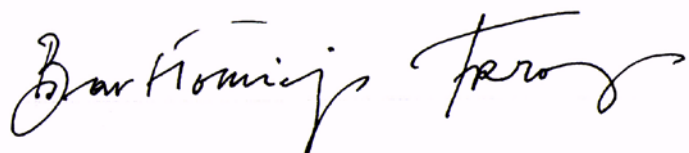

AUTOREFERAT

BARTŁOMIEJ TRZOS

Wydział Sztuki Uniwersytetu Opolskiego

OPOLE 2017

A handwritten signature in black ink, reading "Bartłomiej Trzos", is centered on a light pink rectangular background.

INFORMACJE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko:

Bartłomiej Trzos

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne:

2009

Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplina artystyczna: sztuki piękne

Wydział Artystyczny Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach

Tytuł: *"Metropolis" cykl grafik*

Promotor: Prof. Stanisław Kluska

2001

Dyplom magistra sztuki w dyscyplinie artystycznej: grafika

Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, filia w Katowicach

Tytuł: *"Metamorphosis" cykl grafik*

Promotor: Prof. Jan Szmatoch

Aneks do dyplomu: projektowanie graficzne: autorski kalendarz "Znaki zodiaku"

opiekun artystyczny: Prof. Tomasz Jura

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych:

Zatrudniony w latach 2001–2009 jako asystent; od 2010 roku do dnia dzisiejszego jako adiunkt

w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Opolskiego; prowadzi zajęcia w pracowni grafiki warsztatowej, pracowni sitodruku, malarstwa i rysunku.

4. Zgodnie z wymogiem formalnym wskazuję projekt: "INTERIOR-W poszukiwaniu własnej przestrzeni" i zawarte w nim cykle: , "Moduły", "Exit" "Pejzaż alternatywny", "Księga obiektów", "SpaceBox", jako aspirujący do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

WSTĘP

Poszukiwania formy oraz odnalezienie swojego języka, dzięki któremu możliwa jest komunikacja w obrębie sztuk wizualnych, wyrażanie własnych fascynacji w sposób klarowny, intrygujący, i przyciągający były dla mnie zawsze czymś bardzo istotnym. Forma odgrywa tak samo ważną rolę jak treść, którą w podświadomości pielęgnuję i rozwijam, która przy każdym wyładowaniu twórczym przybiera różnorodnych kształtów, w zależności od bodźców będących źródłem inspiracji. W dużym stopniu każdy pomysł prowokuje do innych poszukiwań formalnych, dlatego też nie można oprzeć się wrażeniu, że wszystkie moje cykle artykułowane są w różnych odmianach artystycznego języka. Wspominam tutaj o podświadomości, ponieważ w niej ukryte są wszystkie moje fascynacje i lęki, które przeobrażam w realistyczną lub abstrakcyjną, mniej lub bardziej realną wizję plastyczną.

Przez pięć lat studiów, spędzonych na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, filii w Katowicach (lata 1996-2001), uczyłem się języka plastyki w szerokim aspekcie tego sformułowania. Począwszy od tradycyjnego rysunku, poprzez malarstwo, rzeźbę, fotografię, na grafice i projektowaniu graficznym kończąc, uczono mnie, że poznanie i nauka podstawowych reguł języka plastyki, bez względu na narzędzie, jakim się posługuję, jest priorytetowym wymogiem doprowadzającym do opracowania własnego, unikatowego, oryginalnego sposobu na dzielenie się swoim wewnętrznym światem. Dzięki wyznaczaniu sobie prostych celów, poprzez ćwiczenia percepcji polegającej na opanowaniu relacji oko- ręka, doprowadzić mogą do rozwinięcia szerokiego wachlarza możliwości, które mogą stać się istotnymi czynnikami w kształtowaniu artystycznej osobowości.

Jednakże sytuacja, w której biegłość warsztatowa, sprawność manualna oraz fascynacja nowo poznanymi formalnymi możliwościami zaczyna górować nad kreatywnym myśleniem, jest mi w pewnym sensie znana. W takim wypadku ważnym krokiem dla mnie jest wyzbycie się pewnych przyzwyczajzeń, które wynikają z warsztatowej rutyny, kosztem odcięcia się, chociażby na chwilę, od swoich korzeni, po to żeby znowu stać się nie rozpoznawalnym, nawet dla najbliższego otoczenia. Jest to odpowiedni moment do eksploracji nowych terytoriów. Jest to dla mnie o tyle ważne, że zainicjowany w ten sposób restart

procesów twórczych, które w pewnym zapętleniu zaczynają się dublować, uruchamia poznawczy aspekt sztuki, niezwykle ważny w artystycznym rozwoju. Piszę to oczywiście z perspektywy człowieka wrażliwego na formę, dla którego sam kształt plastyczny nasunąć może wiele znaczeń, skojarzeń i symboli, potrafiącego jednocześnie interpretować obserwowane dzieło na swój sposób. Umiejętność interpretacji formy plastycznej staje się sposobem na zrozumienie sztuki opartej na formie, gdzie obraz, obiekt często staje się ideą samą w sobie. Odbiór sztuki odbywa się w tym przypadku na poziomie wizualnym, gdzie wrażenie wzrokowe uruchamia procesy związane z chęcią poznania i w konsekwencji interpretacji oglądanego dzieła, z czego czerpie również sztuka konceptualna, w której bodźce wzrokowe mają za zadanie zarejestrowanie kodu służącego do rozwiązania artystycznego zamysłu. W tym przypadku poznanie dzieła odbywa się na poziomie wyjętym z ram estetyki, gdzie czysta idea góruje nad rozwiązaniami formalnymi. Konceptualizm jest również reakcją i odpowiedzią na kulturę wizualną, która dojrzewa w naszej kulturze od czasów malowideł w Lascaux, gdzie obraz w swojej plastycznej formie, staje się głównym nośnikiem myśli. Patrząc na to głębiej, odkrywam, że czysta idea, bez formalnych ozdobników, staje się syntezą sztuki, w której proces rozwija się właśnie w odniesieniu do formalnych poszukiwań, wpisując się idealnie w dyrektywę "less is more" - im mniej tym więcej. Moją konkluzją tej wypowiedzi jest stwierdzenie, że sztuka w całym swoim wymiarze jest szeroko pojętym konceptem rozwijanym na wielu płaszczyznach poznawczych, które prowadzą do odkrycia kreatywnych możliwości człowieka.

Ponad dwudziestoletni staż artystyczny skłania mnie do przemyśleń na temat różnorodności, wielowątkowości w sztuce. W moim postrzeganiu, współczesny świat, gdzie panuje różnorodność myśli, formy, idei, gdzie analogowy świat tasuje się na przemian z cyfrową hiper - przestrzenią, sztuka staje się konglomeratem myśli, idei i form mających swój rodowód w sztuce minionej. W tym właśnie świecie staram się odnaleźć swoją przestrzeń.

Projekt habilitacyjny "INTERIOR- w poszukiwaniu własnej przestrzeni" jest właśnie próbą odnalezienia swojego artystycznego terytorium.

W 2001 r. jako pracę dyplomową magisterską pod kierunkiem Prof. Jana Szmatocha wykonałem cykl prac graficznych "Metamorphosis", w różnorodnych technikach graficznych wklęsłodrukowych takich jak: akwaforta, sucha igła, mezzotinta, miedzioryt. Cykl graficzny był kwintesencją mojego artystycznego światopoglądu wyrobionego podczas studiów, gdzie z pełnym przekonaniem, pod opieką wybitnych artystów grafików wykładających na ASP

w Katowicach zgłębiałem tajniki tradycyjnych technik graficznych, gdzie manualny rysunek, jako nośnik konceptu i ostatecznej formy graficznej był uniwersalnym sposobem porozumiewania. Korelacja oko - mózg - ręka stanowi dla mnie podstawową, nierozzerwalną nić, dzięki której dochodzi do naturalnego artykułowania myśli i przeobrażania ich w artystyczny obiekt. Prace z cyklu "Metamorphosis" były właśnie przykładem idei, która zagnieżdżona w podświadomości w swojej bezkształtnej, swobodnej i nienazwanej strukturze, została sprowokowana do wyjścia na zewnątrz, dzięki czemu nabrała sensu i formy. Stała się nazwana. Narodziła się. "Metamorphosis" stał się pierwszym, poważnym cyklem prac, który wyszedł na światło dzienne po latach przyswajania się do artystycznej rzeczywistości i nauki swojego, autonomicznego języka.

Grafiki w pewnym sensie ilustrowały mój proces przepoczwarczenia, metamorfozy z młodego adepta sztuk graficznych w dorastającego, bardziej świadomego i artystycznie samodzielnego, lecz wciąż poszukującego twórcę młodego pokolenia. Grafika warsztatowa stała się dla mnie odpowiednim środkiem wyrazu, w którym zagęszczony rysunek opierający się na wizji surrealistycznej w połączeniu z abstrakcyjnym postrzeganiem przestrzeni, pomogła mi obrysować linie mojego artystycznego terytorium, z którego niejednokrotnie próbowałem emigrować w poszukiwaniu nowych ścieżek. Graficzna czerń pojawiająca się w cyklu jako jeden ze środków wyrazu stała się od tej chwili dominantą w przyszłych projektach graficznych, rysunkowych, fotograficznych jak i malarskich i cyfrowych. Zróżnicowany warsztat graficzny, którym posługiwałem się do utworzenia tego cyklu bazował na połączeniu takich technik jak miedzioryt z mezzotintą, akwafortą, suchą igłą. Zestawienia miękkości mezzotinty z szorstkością i drapieżnością suchej igły, precyzji miedziorytu i swobody danej przez akwafortę pozwoliły mi na rozwinięcie tematu w szerokim zakresie warsztatowym. Rozpiętość tonalna i kompozycyjna zastosowana w cyklu pozwoliła mi na pełne wyrażenie procesu metamorfozy, który jest tematem niezwykle obszernym i pojemnym, biorąc pod uwagę możliwości interpretacyjne.

Język graficzny stał się moją podstawą w kreowaniu własnego artystycznego panopticum, czerń okazała się podstawową składnią wszelkich kompozycji, nawet tych, w których harmonia kolorów proporcjonalnie rozpiniała się między barwami chłodnymi i ciepłymi. Podstawą też zawsze była linia, kreska służąca niekiedy jedynie jako konstrukcja obrazu, przemieniająca się w główną strukturę, podstawowy budulec danej kompozycji.

W roku 2001 po ukończeniu studiów na ASP w Krakowie, filii w Katowicach uzyskałem etat asystenta w Instytucie Sztuki na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym Uniwersytetu Opolskiego. Przeprowadzka z Katowic z powrotem do rodzinnego Opola okazała się decyzją, która zaważyła na mojej artystycznej, zawodowej jak i dydaktycznej karierze. Jako asystent w pracowni malarstwa i rysunku Prof. Aleksandra Dymitrowicza, Prof. Łucji Piwowar-Bagińskiej, oraz później Prof. Edwarda Sytego starałem się wpływać na studentów poprzez moją pasję do grafiki oraz rysunku jako autonomicznej formy wypowiedzi plastycznej. Oprócz pracy dydaktycznej brałem czynny udział w wielu wydarzeniach artystycznych, konkursach, wystawach, kursach oraz plenerach. Równoległe do malarstwa i grafiki warsztatowej uprawiałem w tym czasie grafikę ilustracyjną, rysunek satyryczny, plakat autorski. W latach 2001-2010 wziąłem udział w wielu wystawach poświęconych tym właśnie dziedzinom szeroko pojętej grafiki, odnosząc sukcesy na różnych festiwalach i konkursach rysunku satyrycznego, otrzymując m.in.: Grand Prix "Tuba Satyrica" w Toruniu w 2004 r. oraz Wyróżnienie na legnickim "Satyrykonie" w 2007 r. czy wyróżnienie honorowe w Moskwie w konkursie "My Family". Na tym etapie chciałbym właśnie wspomnieć moją przygodę z rysunkiem satyrycznym, gdyż kończąc grafikę na Katowickiej uczelni nabrałem przeświadczenia, że grafika może mieć też lżejszy, swobodniejszy wymiar, niekoniecznie zamykający się w popularnych historyjkach obrazkowych z dymkiem. Ś.P Prof. Tomasz Jura, u którego wykonałem dodatkowy dyplom projektowy jako aneks do dyplomu warsztatowego, pokazał poprzez swoją artystyczną postawę, charyzmę i niewątpliwy autorytet w dziedzinie grafiki, że zaangażowane myślenie jest tak samo ważne w rysunku satyrycznym, afiszu politycznym, projekcie okładki książki, społecznie zaangażowanym plakacie, metaforycznej grafice czy w malarskim obrazie. Profesjonalne podejście do każdego dzieła: poważnego, humorystycznego, komercyjnego, społecznego powinno charakteryzować wykwalifikowanego artystę plastyka, niezależnie od ukończonego profilu na danym kierunku studiów. Dlatego tak ważną sprawą w moim przekonaniu jest nauka podstaw języka plastyki, a w szczególności rysunku, gdyż dzięki niemu możemy definiować nasz kreowany w sposób autorski świat, od zarysu koncepcyjnego po skończone dzieło.

Aktywność artystyczna i dydaktyczna prowadzona w ramach pracy w Instytucie Sztuki oraz poza nim, doprowadziła mnie do momentu, w którym poszukiwania formalne zostały skupione na jednym, konkretnym temacie, który miał doprowadzić do realizacji cyklu prac doktorskich. Po pracach i cyklach, tematycznie bardzo zróżnicowanych, realizowanych w technikach malarskich, rysunkowych, graficznych, gdzie poszukiwania formalne osiągały sporą

rozpiętość, nastąpił moment decyzji i wyboru idei, z którą miałem się utożsamić, która jednocześnie dałaby mi możliwość swobodnej i szczerzej wypowiedzi. Zagadnieniem, który mnie intrygowało od jakiegoś czasu była miejska struktura jako metropolitalny, emergentny organizm rozbudowujący symultanicznie swoje struktury niczym kopiec termitów. Prowadziłem moje obserwacje, często odwiedzając Górny Śląsk, który jest doskonałym przykładem wielkomiejskiego, samodzielnie egzystującego organizmu industrialnego, który funkcjonuje i ewoluuje niczym biologiczna struktura. Niezwykle zjawisko, obserwowane na przestrzeni lat stało się dla mnie intrygującym wyzwaniem, które postanowiłem zobrazować w postaci cyklu prac graficznych. Pracę nad tematem rozpocząłem od przygotowania cyklu rysunków, które stały się swobodną interpretacją zauważonych zjawisk na Górnym Śląsku, uwzględniając specyfikę industrialnego krajobrazu. Rysunki opierały się głównie na interpretacji fotografii, które wykonałem jeżdżąc po regionie, szukając odpowiednich motywów.

Przytaczając kilka cytatów z autokomentarza do cyklu prac doktorskich, poświęconych tematowi "Metropolis" chciałbym ukazać idee, które przyświecały mi wtedy przy realizacji projektu.

" „Metropolis” jest próbą interpretacji pozytywnych jak i negatywnych zjawisk widocznych w ewolucji miasta i sposobem kreacji nowych obrazów, wynikających ze zderzeń różnych form, nie mających w rzeczywistości prawa koegzystencji. Główną myślą cyklu moich grafik jest proces metamorfozy zachodzący na skutek tych zderzeń, łączenie osobnych znaczeń i przekształcanie ich w nowe. Cykl grafik w formacie 107x78cm ma w swoim głównym założeniu zawierać różnego rodzaju ślady, wynikające z wielowarstwowego potraktowania struktury graficznej danej z osobna takim technikom graficznym jak: druk cyfrowy, sitodruk, sucha igła. Nie wykluczam również użycia linorytu, czy akwaforty. Oprócz wartości czysto formalnych, różnorodność użytych warsztatów graficznych ma swoje uzasadnienie również w swoim interpretacyjnym aspekcie. Zderzenie ze sobą tak odmiennych technik graficznych ma również uzasadnienie w odnalezieniu kontrastu ale również wspólnego mianownika pomiędzy historycznym dziedzictwem związanym ze szlachetnymi technikami graficznymi, kojarzonymi z tradycyjną szkołą mistrzowską grafiki warsztatowej a współczesnym środkiem graficznego wyrazu jakim jest druk cyfrowy. Cykl grafik będzie bazował na przetworzonych cyfrowo fotografiach przedstawiających wyjęte z kontekstu fragmenty architektury, skrawki murów, pozostałości po dawnej świetności miasta,

zderzone ze współczesną wizją „szklanych domów”, wydrukowanych w technice pigmentowego druku cyfrowego."

"Przemiany i metamorfozy zachodzące w procesie industrialnego i ekonomicznego rozrostu „Śląskiej Metropolii” mają charakter wielotorowy. Z jednej strony, szybki rozwój przemysłu, budowa nowych supermarketów, fabryk daje możliwości większej ilości miejsc pracy, co się wiąże z wyższym standardem życia przeciętnego mieszkańca miasta. Rozbudowa i modernizacja dróg, renowacja i adaptacja zabytkowej struktury architektonicznej miasta, tworzenie nowych centrów kulturalnych; są to niewątpliwie pozytywne aspekty „metropolitarnej ewolucji. Z drugiej strony procesy owe pogłębiają istniejące na Śląsku społeczne kontrasty. Równoległe ze wzrostem standardu życia klasy średniej, bogaceniem się potentatów przemysłowych, powodują coraz większe ubożenie materialne i kulturowe niższych warstw społecznych, doprowadzając jednocześnie do marginalizacji kulturalnego dziedzictwa tej części regionu śląskiego, wprowadzając nowy, globalistyczny porządek, w którym korporacje dyktują nam i narzucają styl życia. Jednak główne założenia mojego cyklu grafik nie posiadają wymiaru społecznego, w którym plastyczna interpretacja byłaby wyrazem antyglobalistycznego manifestu, jest raczej graficzną wizją nałożonych na siebie, zmieszanych ze sobą różnych stylistycznie obiektów, nadających zupełnie inne, transgresyjne znaczenie. „Metropolis” jest raczej subiektywną interpretacją procesu, wynikającą z symultanicznej obserwacji i rejestracji wielu zdarzeń, w którym przemieszanie obiektów i wzajemne ich przenikanie jest wyrażone zarówno w sferze obrazu, stylu, warsztatu jak i przewodniej myśli."

W roku 2010 jedna z prac cyklu, "Metropolis 7" została uhonorowana Złotym Medalem na XI Bienal Internacional de Grabado NOVACAIXAGALICIA" w Ourense w Hiszpanii, co utwierdziło mnie w słuszności podejmowanych decyzji i popchnęło mnie do podjęcia szerszych poszukiwań w zakresie poruszanej problematyki związanej z metropolitalną przestrzenią miejską. W roku 2010 rozpocząłem pracę nad malarskim cyklem "Metropolis- Continuum- SILESIA", który składał się z kilkudziesięciu niewielkich rozmiarów płócien, które w założeniu stanowić miały spójną, całościową kompozycję składającą się z różnych, śladów, impresji, obserwacji utrwalonych na płótnach. Obydwa cykle zostały zaprezentowane na kilku wystawach indywidualnych m.in. w Galerii ZPAP w Opolu "Inside-Outside", oraz w Galerii Sztuki Współczesnej w Opolu na wspólnej wystawie z Bartoszem Posackim "Apokryfy-Silesia". Równoległe do projektu malarskiego rozwinąłem cykl grafik cyfrowych "Kompilacje", które były bezpośrednią kontynuacją kompozycyjnych idei zawartych w doktorskim cyklu "Metropolis". W cyklu tym wykorzystałem fotografie, które służyły jako części

składowe do cyklu grafik "Metropolis" , stworzonych tym razem całkowicie w środowisku cyfrowym. Wszystkie poszukiwania ideowe oraz formalne z racji zdobytego doświadczenia skłoniły mnie do szerszego spojrzenia na przestrzeń jako medium i inspirację, co pozwoliło mi na eksperymentowanie z różnego rodzaju podłożami, zestawieniami kolorystycznymi i warsztatowymi. Zaczęłam wykorzystywać elementy znalezione, adaptując je i przekształcając na własne eksploracyjne potrzeby. Obraz przestał być już dla mnie płaską przestrzenią, która poprzez zamknięcie kompozycji stanowił ograniczone pole manewru. Ważne stało się również to, co istnieje poza obrazem, a widoczna przestrzeń staje się tylko fragmentem rozległego świata widocznego tylko poprzez przestrzeń przede mną zdefiniowaną. Na kanwie tych przemyśleń zaczęłam pracować nad cyklem prac pod wspólnym tytułem "**Moduły**", które składały się z pojedynczych prostokątnych oraz kwadratowych części i modułów szafy (z mojego pokoju z czasów dzieciństwa i dorastania) , które w zestawieniu tworzyły całościową kompozycję, przedstawiającą abstrakcyjnie sformułowaną przestrzeń. "**Moduły**" jako zamknięty cykl w swojej pełnej odsłonie zaprezentowane zostały na mojej wystawie indywidualnej "**Teren zamknięty**", której otwarcie odbyło się 4 stycznia 2013 roku. Oprócz "Modułów" na wystawie zaprezentowane zostały cykle: "**Metropolis- Continuum- Silesia**", "**Exit**", "**Pejzaż alternatywny**", wielkoformatowy rysunek "**Księga obiektów**", "**Nocturnus grafis**", "**Nocturnus**", "**Kompilacje**", oraz cykl "**SpaceBox**".

2.OPIS DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO ZGŁASZANEGO JAKO ASPIRUJĄCE DO SPEŁNIENIA WARUNKÓW POSTĘPOWANIA HABILITACYJNEGO

"INTERIOR-w poszukiwaniu własnej przestrzeni"

W oparciu o moje interdyscyplinarne poszukiwania form wypowiedzi artystycznej, powstały cykle, które obejmują moje inklinacje czysto warsztatowe (grafika, malarstwo, rysunek) jak i ideowe, związane z nowymi technologiami. Chęć poznania i eksplorowania nowych rejonów popchnęła mnie do zagłębienia się w przestrzeń cyfrową, którą zacząłem traktować jako medium w poszukiwaniu nowego wyrazu. Cyfrowe środowisko stało się również polem dla rozmyślań w kontekście kultury plastycznej stanowiącej odzwierciedlenie zmian zachodzących we współczesnym świecie.

W dalszej części mojej rozprawy opisuję poszczególne cykle, ukazując przy tym wspólny mianownik, który był podstawowym bodźcem, zapoczątkowującym moje poszukiwania. Poszczególne cykle prac z wystawy "**Teren zamknięty**" (Wystawa indywidualna w Galerii Sztuki Współczesnej w Opolu-wystawa oraz druk katalogu stanowiło Nagrodę GSW na Salonie Jesiennym w 2011r.) stanowią wyselekcjonowane i spójne wypowiedzi na temat moich poszukiwań w obrębie autonomicznej, autorskiej przestrzeni.

-"MODUŁY"

Cykl "Moduły" składa się z czterech prac. "Moduł 001" to cztery części o wymiarach 55 x 87,5 x 5cm. "Moduł 002"-wymiary: 4 elementy modułowe 55 x 87,5 x 5cm, "Moduł 003"-wymiary: 3 główne elementy modułowe 50 x 80 cm 2 elementy 50x50 cm, "Moduł 004"-wymiary: 4 główne elementy modułowe 55 x 87,5 x 5cm. Są to prace, które odnoszą się do formalnych penetracji przestrzeni jako uniwersalnego pola dla swobodnej, malarskiej i po części graficznej interpretacji. Są to prace, w których formalny język abstrakcji wchodzi w korelację z geometrią i przestrzennymi formami sugerującymi trójwymiarowe, realne obiekty, które zawieszono są w niesprecyzowanym i nienazwanym abstrakcyjnym otoczeniu. Kolorystyka "Modułów" jest zawężona do szarości, fioletów, czerni i bieli, mocniejsze akcenty kolorystyczne mają za zadanie rozbicie kolorystycznej monotonii, nadając jednocześnie znaczenia kolorowi na neutralnym tle. Na każdym z Modułów pojawia się geometryczna forma w rzucie perspektywicznym, która symbolizuje logiczne podejście do przestrzeni, oraz próbę jej racjonalnego uporządkowania. Rozbicie obrazu na poszczególne fragmenty podyktowane były potrzebą przedstawienia przestrzeni w szerszym zakresie, jak i pod względem odnalezienia na niej istotnego detalu, który tą

nienazwaną przestrzeń mógłby definiować. Abstrakcyjne myślenie na temat formy malarskiej, w połączeniu z graficznym konkretem spełnia moje zapatrywania na przestrzeń pojmowaną w wymiarach fizycznych jak i metafizycznych. Kompozycje podzielone na poszczególne moduły stanowią spójną całość, przy czym same moduły stają się jednocześnie osobnymi obiektami mogącymi autonomicznie zaistnieć w przestrzeni. Przedstawiona w kompozycjach przestrzeń staje się dla mnie alternatywą dla realności, otchłanią która została przeze mnie zdefiniowana jako odkrywkowa kopalnia artystycznego minerału, będącego istotną składową mojej wypowiedzi artystycznej.

- "EXIT"

Cykl "Exit" powstał na przełomie 2012/2013 roku, składa się z 4 obrazów o wymiarach 119,5 x 106,5 cm oraz dwóch obrazów o wymiarach 39,5 x 120 cm oraz jednego o wymiarach 40 x 104 cm. Są to obrazy malowane i rysowane na płycie gipsowej, gdzie połączenie form geometrycznych i swobodnych plam malarskich tworzy spójną, graficzno-malarską interpretację przestrzeni, dotyczącą próby odpowiedzi na pytanie jak mocno jesteśmy uwikłani w pewne schematy w relacjach społecznych, międzyludzkich, systemowych, w których osobista przestrzeń staje się ogrodzonym zdefiniowanym terytorium, z którego trudno znaleźć wyjście ewakuacyjne. Swobodna malarska plama w zderzeniu z konkretem graficznego, geometrycznego rysunku konstytuuje przestrzeń jako pozornie otwartą, w której dominuje złudna iluzja bezkresu. Cykl "Exit" ukazuje próby ucieczki ze świata, w którym nie ma szans na rozwój, ukazuje świat pozornie uporządkowany, który staje się jednocześnie pułapką, z której nie ma szans na ucieczkę. Symbolizuje Metropolię, która daje złudę rozwoju i ewolucji, z drugiej strony skazuje niezbyt silną jednostkę na wchłonięcie w struktury wielkiej maszyny, mającej za zadanie wywabienie indywidualnych cech. Inspiracją do stworzenia tego cyklu była seria rysunków i gwaszy Bronisława Linke, których bohaterem jest człowiek zniewolony niszczącym systemem w industrialnym imperium Górnego Śląska, jawiący się w jego pracach niczym wszechwładna machina utrzymująca kontrolę nad wszelkimi formami życia, traktując je tylko i wyłącznie jako siłę napędową. Poprzez te prace stawiam również pytanie, czy ewolucja społeczeństwa poszła w odpowiednim kierunku, zgodnym z jego zapotrzebowaniem na wolność, przestrzeń, kreację. Świat współczesny, w którym dominuje szaleńcza pogoń za atrybutami doczesności skłonił mnie do podjęcia tematu w sposób nieoczywisty, symboliczny, opierając się na rozwiązaniach czysto manualnych, gdzie użycie najprostszego narzędzia, jakim jest malarski pędzel i farba staje się moim osobliwym manifestem wobec

współczesnego, cyfrowego zapisu rzeczywistości jak i nie-rzeczywistości zyskującej realnych cech współczesnego świata.

-"PEJZAŻ ALTERNATYWNY"

"Pejzaż alternatywny" jest to cykl powstały w 2012 roku, składający się z trzech rysunków w formacie 70x100cm na papierze. Są to wykonane w technikach rysunkowych kompozycje: "Fabryka", "Hałda", "Osiedle" które poprzez abstrakcyjne konotacje w sposób skrótowy odnoszą się do pejzażu śląskiego. Temat śląskiego pejzażu obecny jest w moich artystycznych poszukiwaniach od dawna, począwszy od cykli rysunkowych poprzedzających graficzną serię "Metropolis" po malarską serię "Silesia". W formalnie zróżnicowanych cyklach staram się uzyskać wielowymiarową interpretację znanej mi przestrzeni, skupiając ostrość na relacjach zachodzących na linii tradycja-nowoczesność. Pejzaż alternatywny jest próbą przeanalizowania realnej przestrzeni i próbą konfrontacji z własnymi wspomnieniami na temat śląskiego pejzażu. Wymowność pozornie abstrakcyjnych kompozycji stała się dla mnie priorytetem mającym na celu uzyskanie śladu, kształtu nieodzownie odwołującego się do charakterystyki podjętego tematu, konstruuując jednak obraz w ujęciu bardziej uniwersalnym pod względem formalnego przekazu.

-"KSIĘGA OBIEKTÓW"

"Księga obiektów" jest wielkoformatowym rysunkiem o wymiarach 150x800cm, na którym przedstawionych jest 8 rysunkowych konstrukcji, które głównie poprzez kształt mogą kojarzyć się z elementami industrialnej przestrzeni. Czerń, biel oraz szarości stanowią tutaj podstawową szatę kolorystyczną, którą posłużyłem się, by wzmocnić kontrasty pomiędzy przestrzenią bieli a mocno zarysowanymi i zagęszczonymi graficznymi eksponatami. Obiekty rysowane są mocną, ekspresyjną kreską, przy pomocy węgla, pasteli oraz szerokiej gradacji ołówków, co w swoim pierwotnym zamiarze stanowić miało podkreślenie owego kontrastu oraz uwypuklenie prostoty oraz siły zawartych w wyrazistych formach graficznych. Graficzne obiekty nie wchodzą w korelacje między sobą, umiejscowione są na neutralnej płaszczyźnie, zawieszane w głuchej otchłani na białym firmamencie. Obiekty obrazują detaliczne podejście do zauważonych fragmentów przestrzeni industrialnej, którą materializuję swoim śladem. Praca odwołuje się do multi- kulturowego podejścia do przestrzeni, gdzie poszczególne kształty odwołują się do powszechnych symboli obecnych w naszej tożsamości społecznej, ale też w swojej architektonicznej konstrukcji nawiązują do zamkniętej, industrialnej przestrzeni.

.-"SPACE-BOX"

Kolejnym cyklem, który opisuję jest seria obiektów przestrzennych "SpaceBox". Jest to cykl prac składający się z 12 brył na bazie równoległoscianu, o wymiarach 30x30x10cm, 30x30x20cm, 30x30x30cm, które są kolejną formą moich poszukiwań związanych z przestrzenią. Są to obrazy wielowymiarowe, w których pokusiłem się o przedstawienie malarskiej powierzchni na pięciu widocznych płaszczyznach, na których namalowane, nierealne bryły geometryczne zawieszono w nierealnej przestrzeni, pretendując poprzez malarską iluzję do zaistnienia w rzeczywistości. Są w rzeczy samej imaginacją materialnego, faktycznego obszaru rzeczywistości, w którym próbuję zdefiniować indywidualną przestrzeń. Kostki rozmieszczone na ścianie nieregularnie wobec siebie, wywołują skojarzenia z osiedlem, współczesnym blokowiskiem widzianym z lotu ptaka.

Wystawa indywidualna "**Teren zamknięty**" na której prezentowane zostały wyżej opisane cykle zamknęła w pewnym sensie etap moich dotychczasowych metod zobrazowania przestrzeni, którą traktuję w dwojaki sposób: jako przestrzeń realną, stanowiącą wyraźną inspirację i punkt wyjścia do dalszych poszukiwań przestrzeni: ("Metropolis", "Kompilacje"), oraz jako przestrzeń nie do końca zdefiniowaną, istniejącą pomiędzy światem abstrakcji a realnością ("Moduły", "Pejzaż alternatywny", "Księga obiektów", "Exit", "SpaceBox"). Biorąc pod uwagę ogrom wziętego pod lupę terytorium, mogę zaryzykować stwierdzenie, że eksploracja przestrzeni nie została do końca doprowadzona do jednoznacznej konkluzji. Pomimo zakończenia na tym etapie poszukiwań, zostawiam sobie możliwość powrotu do tak obszernego tematu, próbując wpierw odnaleźć nowe konteksty i nowe punkty zaczepienia.

3. PROJEKTY ARTYSTYCZNE, REALIZACJE PLASTYCZNE-projektowe, malarskie, rysunkowe -wykonane w okresie od uzyskania tytułu doktorskiego.

-"NOCTURNUS GRAFIS"

"Nocturnus grafis" jest cyklem pięciu obrazów malowanych w technice akrylowej i olejnej na sklejkach o wymiarach 50x50x5cm oraz 50x70x5cm. Są to abstrakcyjne formy, których wyraźną inspiracją stały dla mnie się grafiki i gwasze ze śląskiego cyklu Bronisława Linke. Głównym zamierzeniem prezentowanego cyklu było oddanie wrażenia ruchu, pracy, rytmu w mroku, pozbawionego relaksacyjnego i sennego przywileju. Są to obrazy o zdecydowanie mrocznym charakterze, w których jednym z priorytetów ideowych było uzyskanie impresji nocnego światła, prędkości i ruchu, odnoszącego się do industrialnego emergentnego rytmu, charakterystycznego dla sztuki spod znaku futuryzmu.

-"NOCTURNUS"

"Nocturnus" jest cyklem obrazów o zupełnie innym sposobie plastycznej narracji. Cykl składa się z kilkunastu płócien o wymiarach 20x30cm, na których zilustrowałem przedmioty-artefakty, nie kojarzone bezpośrednio z nocą. Cykl prac był swobodną wypowiedzią stworzoną w wyniku pracy nad wspólną wystawą z francuskim artystą Frederickiem Gagne, która właśnie pod tytułem "Nocturnus" została otwarta w Galerii Aneks 09 maja 2012 roku. Prace również zostały wyeksponowane na wystawie indywidualnej "Teren zamknięty" w styczniu 2013.

Wystawa "Nocturnus" zapoczątkowała współpracę międzynarodową, oraz serię wystaw w Opolu, w Dijon, oraz w Saqcuenay we Francji między innymi w Galerii Notre Dame w Dijon w 2014, w galerii Francois Mitterand w Dijon w 2015 gdzie zaprezentowaliśmy na wystawach efekty wymiany myśli i doświadczeń artystycznych. Współpraca zaowocowała również projektem "Processus", którego pierwsze warsztatowe spotkania miały miejsce w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Opolskiego na początku 2016 roku, w pracowni sitodruku oraz grafiki wkleśtodrukowej. Warsztaty odbyły się w gronie Pedagogów Instytutu w składzie dr hab. Magdalena Hlawacz, dr hab. Grzegorz Gajos, dr Bartłomiej Trzos oraz mgr Michał Krawiec. Po stronie francuskiej w warsztatach brali udział przedstawiciele francuskiej sztuki z Dijon w składzie: Frédérick Gagné, Charline Cabaret, Muriel Carpentier i Mannon Galois. Wspólne działania twórcze obejmowały różnorodne i indywidualne podejście do uniwersalnego, ponadczasowego, pobudzającego wyobraźnię tematu, jakim jest miejsce, w którym spędzamy około 1/3 długości życia czyli sypialni.

Projekt zakładał indywidualne podejście do danego zagadnienia, poprzez stworzenie wyjściowej, autonomicznej wypowiedzi na powyższy temat, w którym proces twórczy miał się rozwijać na zasadzie surrealistycznej gry cadavre exquis. Rozwój twórczej myśli nakierowany był na fragment pracy osoby uczestniczącej w projekcie, inspirujący do kolejnych działań, co w założonym efekcie miało przybrać surrealistycznego, onirycznego charakteru. Każdy z artystów uczestniczących w projekcie posłużył się swoją wybraną techniką, w której czuje się najlepiej, co w założeniu miało dać wielowymiarowe plastycznie realizacje, od rysunku, poprzez sitodruk, fotografię po działania przestrzenne połączone z projekcjami wideo.

Kolejnymi projektami, nad którymi pracowałem w ostatnim czasie są cykle graficzne i malarskie: "**War Is Over**", "**Remastering - Próby**" oraz "**Nokturny2**" wchodzące w skład wystawy indywidualnej "**Remaster- Edycja limitowana**" (wystawa indywidualna w Galerii ZPAP "Pierwsze Piętro" w Opolu, 10.04-28.04.2015).

- "WAR IS OVER"

Pierwszy cykl rozpoczął się od obrazu na sklejkę składającego się z czterech osobnych części, których osobne wymiary to 50x50x10cm. Każda część obrazu przedstawia cztery samodzielne motywy: czaszkę, plastikowego żołnierzyka, neon "war is over" oraz rysunek techniczny diamentu o szlifie brylantowym. Są to motywy, znaki wywoławcze, które samodzielnie odwołują się do wielu skojarzeń, będąc wielowątkowymi symbolami, tworzą w zestawieniu spójny i klarowny przekaz. "War is over! If you want it" jest hasłem kojarzonym z protest songiem Johna Lennona i Yoko Ono "Happy Christmas, war is over" oraz z pacyfistycznym przekazem, który głoszony był jako sprzeciw wobec wojny w Wietnamie. Piosenka oraz antywojenne hasło było promowane we wszystkich ówczesnych mediach, było między innymi wyświetlane na olbrzymich billboardach w takich miastach jak: Nowy Jork, Rzym, Tokio, Ateny, Amsterdam, Toronto. Zestaw czterech części odwołuje się poprzez hasło Johna Lennona do sytuacji politycznej, w której się obecnie znajdujemy. Świat w którym przemoc i militarna interwencja staje się normą w rozwiązywaniu konfliktów sprowokował mnie do stworzenia cyklu, który zapoczątkowany został powyżej ukazaną pracą. Cztery elementy malowane w technice olejnej na czarnym, znamionym, jednolitym tle stanowią nierozzerwalny kod: czaszka-śmierć, brylant-materializm, pogoń za bogactwem doczesnym, zielony żołnierz zabawka-siła, przemoc zakorzeniona w niewinnych, dziecięcych zabawach oraz neon "war is over"- napis posiadający cechy przekazu komercyjnego, mogący kojarzyć się z reklamą, witryną sklepu itp. Wszystkie te

elementy współtworzą mój zdeklarowany i krytyczny przekaz w stosunku do reguł i prawideł decydujących o naszej teraźniejszości. Następnymi pracami z cyklu są grafiki wykonane metodą sitodruku na różnych podłożach.

Czaszki pradawnych zwierząt i praludzi wpisane w figury geometryczne stanowią ideowy i formalny kontrast pomiędzy racjonalnym i naukowym postrzeganiem życia a nieuchronnością śmierci. Poprzez cykl "War is Over" chciałbym zadać pytanie dotyczące słuszności obranego kierunku w rozwoju cywilizacyjnym współczesnego człowieka. Nachalność reklam, agresja i przemoc wylewająca się z każdej formy publicznego przekazu powoduje moją dużą niezgodę na kształt przestrzeni, w której się aktualnie znajduję. Dlatego też tak istotną sprawą w moich artystycznych poszukiwaniach jest odnalezienie własnego terenu, oddalonego od wpływów świata komercji, trendów, tabloidowego lansu. Nie będę jednak piętnował ani w żaden sposób negował wyboru artystów, którzy posługują się językiem współczesnej cywilizacji opartej na sygnale, skrócie myślowym, haśle, gdyż jest to język dzięki któremu w prosty i klarowny sposób można trafić do odbiorcy. Język tabloidów, reklam, afiszy stał się powszechną platformą, na której artyści odciskają swój ślad, często uwypuklając i uwydatniając cywilizacyjne anomalie. Doskonałym przykładem jest tutaj twórczość Banksy'ego, Sheparda Faireya, czy rodzimego street artowca Petera Fussa, których sztuka wywodzi się z konglomeratu pop-artu i anarchii.

Prace z cyklu "War is Over" odbite są na papierze oraz na okrągłych płytach ze sklejki o różnych średnicach. Opisywany cykl został zaprezentowany na wystawie indywidualnej "**Remaster- Edycja limitowana**", która miała otwarcie w galerii Zpap Pierwsze Piętro 10 kwietnia 2015 roku. Wszystkie elementy, składające się na prace cyklu bazując na fotografiach cyfrowych, zostały przygotowane pod warsztat sitodrukowy, który zapewnia mi dużą swobodę w opracowywaniu kompozycji.

-"REMASTERING-PRÓBY"

Są to grafiki cyfrowe i sitodruki których główne zagadnienie opierają się na cyfrowym przetworzeniu elementów wyjętych z kontekstu realności i nadaniu nowego znaczenia, co w zamyśle może wiązać się z wielotorowym postrzeganiem "remasterowanych", wyodrębnionych i wyselekcjonowanych elementów. Remastering jest terminem związanym z cyfrowym poprawianiem analogowego zapisu, dotyczącego filmu, muzyki, fotografii w tym jednak przypadku obrałem sobie za cel przetworzenie "analogowej rzeczywistości" i nadanie jej nowych znaczeń, poprzez cyfrową edycję. Świadome użycie rastra, technik cyfrowych, sitodruku tak mocno związanych z komercyjną,

wielonakładową produkcją pozornie koliduje z terminem "edycji limitowanej", dzięki której próbuję nadać swoim pracom cech indywidualnego i autorskiego zapisu świata realnego. Nadawanie nowych, autonomicznych znaczeń zastałym i oczywistym składnikom współczesności stało się dla mnie priorytetową cechą moich obecnych poszukiwań twórczych, co charakteryzuje moje prace zarówno malarskie jak i graficzne.

- "NOKTURNY 2"

Jest to cykl grafik cyfrowych, który odwołuje się do moich fascynacji czernią, półtonami, nocą, mrokiem przeistoczonych w abstrakcyjną przestrzeń, podpatrzoną w analogowym realistycznym świecie. Zauważony fragment rzeczywistości został przeze mnie zmodernizowany i potraktowany tym razem w oparciu o technologię cyfrową od fotografii po druk cyfrowy. Temat nokturnu wraca do mnie po wcześniejszych realizacjach pod wyżej wymienionym szyldem, gdzie, tym razem główne założenia opierały się na uchwyceniu atmosfery niepokoju, zamknięcia, alienacji, ograniczonej przestrzeni wykorzystując zapożyczone z rzeczywistości elementy do osiągnięcia syntetycznego, abstrakcyjnego obrazu.

"Remaster- Edycja limitowana" jest w zasadzie zbiorem prac, których tematyka odnosi się do szeroko pojętej przestrzeni fizycznej jak i duchowej. Staram się zrozumieć tę przestrzeń poprzez różnorodne próby interpretacji zjawisk w niej zachodzących, odnaleźć własne lokum, w którym będę mógł swobodnie розміścić swój warsztat pracy.

Opisane powyżej wystawy i cykle prac są kwintesencją moich artystycznych dokonań, jakie udało mi się zrealizować od czasu pracy nad cyklem "Metropolis", który stanowił moją pracę doktorską, obronioną w grudniu 2009 roku na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Są to realizacje w których wykorzystałem wiele możliwości warsztatowych, w których z osobna starałem się doskonalić swój autonomiczny, do mnie przypisany język wypowiedzi artystycznej. Z czasem ten język jest przeze mnie poprawiany, edytowany na nowo, remasterowany. Świat analogowy łączy się z cyfrową, nieograniczoną przestrzenią, co w dużej mierze wpływa na moją percepcję i sposoby interpretacji obserwowanej rzeczywistości. Trudno mi jednoznacznie wskazać kierunek moich poszukiwań twórczych, być może będę się starał łączyć te ścieżki, którymi już podążałem, w celu poszerzenia eksplorowanych przeze mnie obszarów sztuki.

Jest to droga, która w rzeczy samej nie posiada określonego, definitywnego końca, ale z pewnością pozwala na poznanie samego siebie. Nigdy nie posiadałem cech twórczych, które, kazały by mi dążyć do ewidentnej rozpoznawalności jako twórcy, raczej przyświeca mi cel poszerzania własnego

języka i poznawania jego różnych odmian. Mój obszar poszukiwań twórczych stanowi też dla mnie bazę w pracy dydaktycznej, gdzie staram się przekazywać studentom moje doświadczenia związane z łączenia różnych warsztatów: manualnych, tradycyjnych technik graficznych, z sitodrukiem oraz z technikami cyfrowymi. Rysunek jest w każdej mierze sprawą priorytetową, gdyż stanowi podstawę w przekazywaniu idei na etapie jej formułowania, jest pomostem pomiędzy ideą a zrealizowanym dziełem, jest też ważnym elementem składowym realizowanych w pracowniach kompozycji.

Oprócz działalności artystycznej, w której staram się udoskonalać swój artystyczny język, gdzie istotną rolę odgrywa odkrywanie nowych i nieznanymi mi do tej pory terenów, staram się być aktywny jako zawodowy plastyk, realizując zlecenia projektowe, w zakresie projektowania okładek do książek, płyt, ilustracji, wykonywania malowideł ściennych oraz projektów witraży. Staram się również być aktywnym w dziedzinie plakatu, rysunku satyrycznego, biorąc udział w konkursach typu Biennale Plakatu czy Satyrykon. Wszystkie realizacje są udokumentowane na kartach mojego portfolio. Wyżej wymieniona działalność stanowi dla mnie swoistą odskocznnię od poważnych tematów realizowanych w ramach moich artystycznych eksploracji, co, mimo czasami frywolnej, swobodnej i humorystycznej formy stanowi dla mnie trening umysłu, podczas którego doskonale skrótowe i syntetyczne traktowanie tematu. Przy tworzeniu plakatu czy satyry właśnie synteza jest dla mnie wyznacznikiem, którym się kieruję, starając się o to, aby podjęty temat ująć w sposób niebanalny. Z kolei realizacje sakralne odgrywają dla mnie istotną rolę pod względem udoskonalania manualnych umiejętności, oraz poznania nowych technik malarskich, związanych również z technologią renowacji. Opisując parę istotnych dla mnie realizacji, obejmujących okres od 2009 do 2015 roku, dzielę je na realizacje projektowe, rysunkowe i sakralne.

Do realizacji projektowych zaliczam projekty plakatów, rysunków satyrycznych, okładek do płyt, książek, ilustracji do tomików wierszy. W roku 2009 we współpracy z Panią Profesor Joanną Roztropowicz z Wydziału Historyczno-Pedagogicznego zrealizowałem serię ilustracji do tomiku wierszy Anny Elisy Radke pod tytułem: "Jubila Natalica Vel Antithreni" wydane przez Fundację Nauki i Kultury na Śląsku. Międzyinstytutowa współpraca zaowocowała w następne realizacje ilustracji do "Carmina Selecta Josephi de Eichendorff", Anny Elisy Radke, Perły literatury Śląskiej, Friedrich Bischoff, "Jutrzeńka-Im Morgenrot", wydawca: Górnośląskie Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorffa w Łubowicach 2010, "Lanx Saturae Memorabilium Anni MMXI" Anny Elisy Radke, wydawca Fundacja Nauki i Kultury na Śląsku w roku 2012.

Sporą część mojej działalności plastycznej wypełnia aktywność związana z uczestnictwem w konkursach graficznych, rysunkowych. Biennale Plakatu Polskiego, Międzynarodowe Triennale Grafiki, Satyrykon, są to graficzne wydarzenia, których staram się nie pomijać w kształtowaniu mojego artystycznego dossier. Aktywność graficzna związana z uczestnictwem bądź z próbami uczestniczenia w tych wydarzeniach kulturalnych wiąże się również z możliwością przyjrzenia się, poznania i zainspirowania się różnymi wizjami artystycznymi, postawami, technologicznymi rozwiązaniami.

W 2009 roku rozpocząłem pracę nad malarską rekonstrukcją ołtarza głównego w kościele NMP w Kędzierzynie-Koźlu. Ołtarz został zrekonstruowany na podstawie czarno-białego zdjęcia, na nowo otynkowanej ścianie ołtarzowej, na której wcześniej malowidło widniało. Jest to ołtarz namalowany w manierze malarstwa barokowego, iluzjonistycznego o wymiarach 1000x500cm. W tym samym roku wykonałem czyszczenie i renowację malowidła na plafonie tegoż samego kościoła. W roku 2010, 2011 wykonałem projekty do witraży w Bazylice Mniejszej w Nysie. Projekty zostały zrealizowane i można je oglądać w postaci dużych witraży przedstawiających Św. Bonifacego, oraz Bazylikę w Santiago del Compostela. Z realizacji kościelnych ważnym przedsięwzięciem było również malowidło w budynku Diecezji Opolskiej, zrealizowane na zlecenie Biskupa Diecezji Opolskiej Andrzeja Czaji, przedstawiające Katedrę Opolską oraz Bazylikę Mniejszą w Nysie. Malowidło ma wymiary w przybliżeniu 700x300cm, służy jako dekoracja przy wejściu do Sali Św. Jacka, w której odbywają się istotne dla Diecezji spotkania.

4.DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA , WSPÓŁPRACA ZAGRANICZNA

Pracę dydaktyczną rozpocząłem zaraz po ukończeniu studiów na ASP w 2001 roku, rozpoczynając pracę na etacie jako asystent w Instytucie Sztuki na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym, na kierunku Edukacja Artystyczna w zakresie Sztuk Plastycznych, Uniwersytetu Opolskiego. Początkowo pracownie malarstwa i rysunku Profesora Aleksandra Dymitrowicza, Profesor Łucji Piwowar- Bagińskiej oraz Profesora Edwarda Sytego były miejscami, gdzie mogłem z uwagą śledzić rozmowy pomiędzy pedagogiem i studentem i na tej podstawie pobierać cenne nauki oraz wskazówki dydaktyczne. W latach 2002-2007 uczestniczyłem w kilku plenerach malarskich w Polanicy Zdroju, Ustce, Tarnogrodzie gdzie, jako młody adept sztuk plastycznych i asystent dzieliłem się moją świeżo zdobytą i kultywowaną w mojej pracy artystycznej, wiedzą. Mając poparcie i pełnomocnictwo wykładowców pełniłem też funkcję łącznika międzypokoleniowego, co pozwalało mi na dotarcie do studentów z moją wizją sztuki oraz na rozwinięcie kompleksowego opracowania własnej ścieżki dydaktycznej. Brałem udział w warsztatach, gdzie mogłem też dzielić się moją wiedzą z zakresu grafiki warsztatowej (Opolski Festiwal Nauki), co przybliżyło mnie do samodzielnego prowadzenia zajęć w pracowni druku wklęsłego i wypukłego.

W towarzystwie Prof. Moniki Kamińskiej, Dr Aleksandry Janik brałem udział w rozwijaniu pracowni grafiki, dbając o pełny asortyment wiedzy praktycznej, technologicznej uczących się studentów. Z czasem zaczęliśmy poszerzać naszą ofertę dydaktyczną o pracownię sitodruku, która teraz działa we wspólnej zgodzie z wszystkimi pracowniami graficznymi, łącznie z pracownią druku cyfrowego. Pracownia sitodruku , w której jestem wykładowcą zakłada w swoich głównych celach fuzję pomiędzy pracowniami malarstwa, rysunku oraz technik cyfrowych, co pozwala studentom na poszerzenie swoich artystycznych horyzontów. Doświadczenia dydaktyczne zdobyte w pracowniach malarstwa i rysunku, grafiki, oraz obroniony dyplom doktorski z zakresu grafiki warsztatowej sprawiły, że od 2009 roku studenci mają możliwość realizowania swoich prac dyplomowych pod moim kierunkiem zarówno w pracowniach graficznych, jak i malarskich, na poziomie licencjackim jak i magisterskim (po ustaleniu z samodzielnym wykładowcą danej pracowni oraz za formalną zgodą władz uczelni). W pracowni grafiki, gdzie realizowane są ćwiczenia ze studentami roku I, II, III licencjatu, przede wszystkim stawiam nacisk na formułowanie swoich idei przy pomocy rysunku, który, jak już wcześniej wspomniałem, traktuję jako priorytet w sposobie przekazywania idei. Warsztat rysunkowy jest tutaj wszelką podstawą do rozpoczęcia rozmów na temat projektu. Rysunek na bazie szkiców wstępnych determinuje też w dużej mierze

końcowy efekt, niezależnie od tego, czy praca będzie miała charakter cyfrowy, czy manualny. Umiejętność komponowania właśnie zaczyna się na tym podstawowym poziomie, dlatego też proces wstępnego opracowywania pomysłu jest czasami długotrwały i wymagający od studenta zaangażowania, przez co pogłębia swoje umiejętności i kompetencji. Staram się uzmysłowić studentom możliwość posługiwania się swobodą przy doborze środków artystycznego przekazu, tak aby nacechowane były indywidualnym tokiem poszukiwawczym gdzie końcowe efekty przekraczałyby standardy ściśle związane z "poprawnością" w zastosowaniu danej techniki.

Staram się o to, aby student, oprócz dogłębnego poznania opracowywanej techniki graficznej, nie stał się jednocześnie jej zakładnikiem, co w szerszym rozumieniu może pozwolić mu na dokonanie świadomego wyboru warsztatowych rozwiązań, które będą odzwierciedlać jego artystyczny temperament. Realizując swój dyplom z grafiki student ma do dyspozycji warsztat wkłęsło-drukowy, wypukło-drukowy, druk cyfrowy, sitodruk. Prace często realizowane są w połączeniu różnych technik graficznych, co pozwala dyplomantowi osiągnąć szeroki zakres wypowiedzi artystycznej. Fuzja warsztatowa nie stanowi jednak głównego założenia pracowni graficznej; realizowane są cykle graficzne w oparciu o klarowność technologiczną, z wykorzystaniem pełnej wiedzy warsztatowej, od procesu przygotowania matrycy, po oprawę prac włączając w to inne, niestandardowe sposoby eksponowania prac. Ważna jest autonomia wypowiedzi, indywidualne spojrzenie na podejmowany temat, uświadomienie sobie własnych niedoskonałości warsztatowych i uwypuklenie swoich atutów, w czym staram się pomóc studentom w trybie dydaktycznym, uwzględniając ich indywidualne ukierunkowania. Reasumując staram się podchodzić do studenta z pełnym zrozumieniem, oferując pomoc na etapie poszukiwania i formułowania idei, dzieląc się doświadczeniem związanym z technologicznymi zagadnieniami oraz ze sposobami ekspozycji.

Wybrane realizacje można obejrzeć w folderze z dokumentacją prac studentów.

W ramach pracy dydaktycznej w okresie obejmującym uzyskanie stopnia doktora do dzisiaj (2009-2017) byłem promotorem 38 dyplomów artystycznych z grafiki i malarstwa (31: dyplomy licencjackie, 7: dyplomy magisterskie). Wielokrotnie brałem udział w warsztatach artystycznych między partnerskimi uczelniami w ramach współpracy z zagranicą m.in. w: Liege (Belgia), Differdange (Luxemburg), Trier (Niemcy), Opole. W ramach warsztatów w Liege i w Differdange wchodziłem w skład międzynarodowego gremium pedagogicznego, składającego się z nauczycieli akademickich z takich uczelni jak

ASP Gdańsk, ASP Kraków, Academie de Beaux Arts Liege, Kunsthochschule Trier. Warsztaty podczas tych dwóch edycji miały charakter otwartych pracowni specjalizujących się w różnych dziedzinach. Pracownie takie jak Paper Art, Visual Art, Metal Workshop, Photography Workshop, Body Language, Space Art miały swoich prowadzących opiekunów. Z racji moich zainteresowań byłem w składzie opiekunów w pracowni Visual Arts. Podczas tych warsztatów studenci mieli odnaleźć odpowiedź na założone z góry zagadnienia, przypisane do poszczególnej edycji programu. Tak więc w Liege tematem przewodnim była emigracja, jej konsekwencje, skutki, następstwa natomiast w Differdange temat przewodni brzmiał: "Global Culture. New Ways of living together." Warsztaty z grupą międzynarodowych studentów trwały 10 dni w każdej edycji, w której uczestniczyłem. Podsumowaniem warsztatów była wystawa zorganizowana w miejscu codziennych spotkań ze studentami oraz pokazowe wydawnictwo dokumentujące wydarzenie. Przebieg warsztatów opisy oraz dokumentację fotograficzną można prześledzić na stronie www.cross-border-network.eu. Ważnym doświadczeniem, wyciągniętym z wyżej wymienionych warsztatów jest poznanie sposobów myślenia na temat sztuki w różnych kręgach kulturowych Europy, sposoby komunikacji międzynarodowej w oparciu o uniwersalny język sztuki, oraz pogłębienie własnych metod dydaktycznych co ma wpływ na pracę na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Opolskiego w którym jestem zatrudniony. Inną ważną dla mnie aktywnością w ramach współpracy międzynarodowej jest kontakt ze środowiskiem artystycznym miasta Dijon we Francji. Współpraca rozpoczęła się od spotkania z francuskim artystą kanadyjskiego pochodzenia Frederickiem Gagne, z którym w latach 2011-2015 zorganizowaliśmy cztery wspólne wystawy w galeriach w Opolu i w Dijon pod wspólnym tytułem "Nocturnus" oraz "Echo". W ramach wymiany artystycznych doświadczeń postanowiliśmy poszerzyć nasze działania o zaproszone osoby które wspólnie z nami brały udział w projektach: "Boom-Jeeb" którego efektem końcowym było wspólne malowidło ścienne wykonane w atelier artystycznym w Sacquenay oraz towarzysząca temu wydarzeniu wystawa (skład: Anna Mischyszyn, Hanna Bereźnicka, Frederick Gagne, Roman Bereźnicki, Aline Floch, Bartłomiej Trzos). Następnym wydarzeniem w ramach współpracy Opole-Dijon pod patronatem Uniwersytetu Opolskiego, Marszałka Województwa Opolskiego oraz Regionu Burgundii były warsztaty w ramach projektu "Processus" przeprowadzone w budynku Wydziału Sztuki, którego efektem końcowym była wystawa w Galerii Biblioteki Publicznej w Opolu pt. "Sypialnia-La chambre" w maju 2017 roku. W projekcie tym uczestniczyli zaproszeni goście ze środowiska opolskiego (Magdalena Hlawacz, Grzegorz Gajos, Michał Krawiec, Bartłomiej Trzos) oraz ze środowiska artystycznego

Dijon (Charline Cabaret, Muriel Carpentier, Mannon Gallois, Frederick Gagne). Kolejnym etapem projektu "Processus" jest przygotowywana wystawa, której otwarcie planowane jest na maj 2018 roku.

Na Uniwersytecie Opolskim pracuję od 2001 roku, do tej pory miałem zaszczyt uczestniczenia w strukturach Uniwersytetu jako koordynator programu Erasmus w Instytucie Sztuki w latach 2011-2015. Obecnie (od roku 2017) jestem członkiem Senatu Uniwersytetu Opolskiego z ramienia świeżo powstałego Wydziału Sztuki, oraz członkiem komisji senackiej do spraw jakości kształcenia.

PODSUMOWANIE

Moją końcową refleksją, wywodzącą się z obserwacji samego siebie oraz otaczającej mnie rzeczywistości jest stwierdzenie faktu współistnienia dwóch światów w czasie równoległym. Jednym z nich jest przestrzeń w której odnajduję się doskonale, której elementy mają niezwykłą moc dopasowania się do siebie. Jest to wewnętrzny świat podporządkowany moim własnym regułom, w którym kreuję nowe meandry mojej artystycznej przestrzeni, doprowadzające swoimi zawłościami do uporządkowanego świata zewnętrznego. W tym świecie odkrywam teren, mocno osadzony w rzeczywistości, na którym opisuję swoje relacje z rzeczywistością poprzez język artystycznego przekazu, którym się posługuję, tworząc swoje cykle malarskie, graficzne, rysunkowe. Prace wykonane po roku 2009 wyróżniają się niejednorodną stylistyką, nacechowane są formalnymi eksperymentami w zakresie poszukiwań warsztatowych, gdzie istotną rolę odgrywa chęć przełamania artystycznych barier oraz determinacja w poszerzaniu swojego artystycznego terytorium poprzez rozwój różnorodnych sposobów wypowiedzi.

W podsumowaniu mojej aktywności artystycznej jak i dydaktycznej obejmującej okres od otrzymania tytułu doktora chciałbym zaznaczyć, że moja praca pedagogiczna wynika w dużej mierze z moich poszukiwań i eksploracji artystycznych, oraz z nowo odkrytych wartości zawartych w twórczości innych artystów. Wszelkie idee, które uważam za słuszne i dobre, staram się przekazywać studentom, pokazując przykłady rozwiązań ideowych i warsztatowych, kładąc nacisk na rozwój indywidualnych ścieżek doprowadzających do zrozumienia świata poprzez naukę języka pozwalającego ten świat opisać. Staram się również o to, aby te idee zawierały uniwersalne prawdy odnoszące się do szczerości, klarowności, kreatywności, odkrywczosci. Poprzez swoje odkrycia i dzielenie się nimi, staram się dbać o intelektualno-artystyczny rozwój studenta, uwrażliwiając go na otaczającą rzeczywistość. Staram się, aby potrafił ją interpretować w bystry i kreatywny sposób, wykorzystując do tego poznany warsztat.

NOTA BIOGRAFICZNA

Bartłomiej Trzos

Urodził się 4 marca 1976 roku w Opolu. W latach 1991-1996 uczył się w Państwowym Liceum Plastycznym im. Jana Cybisa w Opolu, następnie studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, gdzie w 2001 roku uzyskał dyplom z grafiki warsztatowej w pracowni prof. Jana Szmatlocha oraz aneks z grafiki projektowej w pracowni prof. Tomasza Jury.

W roku 2001 zatrudniony został jako asystent i wykładowca w Pracowni Grafiki Warsztatowej oraz w Pracowni Malarstwa i Rysunku w Instytucie Sztuki na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym Uniwersytetu Opolskiego. W roku 2009 obronił doktorat z Dziedziny-Sztuki Piękne, z dyscypliny-Grafika, na Wydziale Artystycznym Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach.

Uprawia grafikę warsztatową, rysunek, malarstwo, projektowanie graficzne.

Brał udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce – Warszawa, Toruń, Katowice, Chorzów, Zabrze, Kluczbork, oraz za granicą, m.in. w Tabriz (Iran), Moskwie (Rosja), Sztokholmie (Szwecja), Auxerre (Francja), Berlinie i Ratingen (Niemcy), Hilversum (Holandia), Ostrawie (Republika Czeska), Ourense, Vigo (Hiszpania), Hokkaido (Japonia)

Wystawy indywidualne miał w Opolu i Nysie oraz w Berlinie (Niemcy), Kravaře (Republika Czeska), Dijon (Francja).

Ważniejsze nagrody i wyróżnienia: Złoty Medal na Międzynarodowym Triennale Grafiki Caixanova 2010 – Ourense (Hiszpania), Nagroda Prezydenta Miasta Opola na Salonie Jesiennym 2010, Nagroda Galerii Sztuki Współczesnej w Opolu na Salonie Jesiennym 2011, Nagroda Galerii Autor na Salonie Jesiennym 2011 – Opole, Tuba Satyrica, Toruń, -Wyróżnienie honorowe, 2008, My Family 2004 – Moskwa (Rosja), Auxerre (Francja), Grand Prix Tuba Satyrica 2005 – Toruń, Warszawa, Nagroda Publiczności na Salonie Jesiennym 2006 – Opole, wyróżnienie Satyrykon 2006 – Legnica.